

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

19 септември 2012 година *

„Марка на Общността — Фигуративна марка на Общността „VR“ — Липса на искане за подновяване на регистрацията на марката — Зачичаване на марката с изтичането на срока на регистрацията — Молба за *restitutio in integrum* — Член 81 от Регламент (ЕО) № 207/2009“

По дело T-267/11

Video Research USA, Inc., установено в Ню Йорк, Ню Йорк (Съединени американски щати), за което се явява г-н В. Brandreth, barrister,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н Р. Bullock, в качеството на представител,

ответник,

с предмет жалба срещу решението от 8 март 2011 г. на втори апелативен състав на СХВП (преписка № R 1187/2010-2) по молба за *restitutio in integrum*,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н О. Czúcz (докладчик), председател, г-жа I. Labucka и г-н D. Gratsias, съдии,

секретар: г-жа S. Spyropoulos, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 24 май 2011 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 2 август 2011 г.,

след съдебното заседание от 6 март 2012 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Правна уредба

- 1 Член 47 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, глава 17, том 1, стр. 146), съответно изменен (понастоящем член 47 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1), гласи:

„Подновяване

1. Регистрацията на марката на Общността се подновява по искане на притежателя на марката или на всяко изрично упълномощено от него лице, при условие че таксите са били платени.

2. [СХВП] информира притежателя на марката на Общността [...] за изтичането на срока на регистрацията, в подходящ срок преди това изтичане. [...].

3. Искането за подновяване се представя в срок от шест месеца, който изтича в последния ден на месеца, през който изтича срокът на защита. Таксите също трябва да се платят в този срок. В противен случай искането може все още да бъде представено и таксите платени в рамките на допълнителен срок от шест месеца, който започва да тече в деня след деня посочен в първото изречение, при условие че бъде заплатена допълнителна такса по време на този цитиран допълнителен срок.

[...]“.

- 2 Правило 30, параграфи 5 и 6 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, глава 17, том 1, стр. 189), съответно изменен, предвижда:

„5. Когато искането за подновяване не е подадено [или] ако е подадено след изтичането на срока, предвиден в член 47, параграф 3, трето изречение от регламента, [...] [СХВП] определя, че регистрацията е изтекла и [информира притежателя] на марката на Общността за това [...].

6. Когато определянето, направено съгласно параграф 5, стане окончателно, [СХВП заличава] марката от регистъра. [Заличаването] влиза в сила от деня след датата, на която е изтекла съществуващата регистрация“.

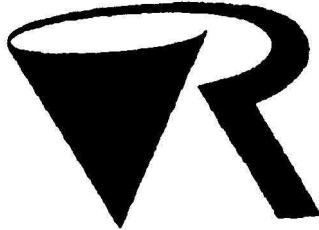
- 3 Съгласно член 81 от Регламент № 207/2009:

„Restitutio in integrum

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността или всяка друга страна в производството пред [СХВП], които независимо че са проявили цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, не са били в състояние да спазят срок спрямо [СХВП], възстановяват правата си с молба, ако причината за неспазването на срока е имала за пряка последица, по силата на разпоредбите на настоящия регламент, изгубването на право или основание за обжалване“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 4 След заявка, подадена на 26 август 1998 г. от жалбоподателя Video Research USA, Inc., на 12 януари 2000 г. Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) регистрира като марка на Общността следния фигуративен знак:

- 5 На 28 януари 2008 г. съгласно член 47, параграф 2 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 47, параграф 2 от Регламент № 207/2009) и правило 29 от Регламент № 2868/95 СХВП уведомява кантора В., представител на жалбоподателя пред СХВП (наричан по-нататък „кантора В.“), че периодът на защита на марката изтича на 26 август 2008 г. и че искането за подновяване следва да се подаде до 1 септември 2008 г. СХВП също така подчертава, че при плащане на допълнителната такса за закъсняло плащане на таксата за подновяване срокът ще е продължен до 2 март 2009 г.
- 6 Жалбоподателят обаче не подновява своята регистрация.
- 7 Впоследствие, на 1 април 2009 г., СХВП уведомява представителя на жалбоподателя за изтичането на срока на регистрация на марката на Общността и за последващото ѝ заличаване. Зачищането поражда действие от 26 август 2008 г.
- 8 На 2 юни 2009 г. жалбоподателят подава молба за *restitutio in integrum* по смисъла на член 81 от Регламент № 207/2009, като обяснява причините, поради които не е могъл да спази срока за подновяване на регистрацията си. В подкрепа на своята молба жалбоподателят представя клетвена декларация на г-н J. W. от 2 юни 2009 г. в качеството му на съдружник в кантора В.
- 9 Според посочената декларация кантора В. използва компютризирана система за управление на данните и на подновяванията, наречена „Inprotech“, която е генерирала и изпратила напомнания за подновяване до американския представител на жалбоподателя на 1 април, на 1 юни и на 1 юли 2008 г. Впоследствие, на 18 август 2008 г., кантора В. получава указание за подновяване на регистрацията. Поради необичайна човешка грешка обаче отговорното за подновяванията лице не изпраща посоченото указание до служителя по подновяванията, за да бъде изпълнено. В допълнение, поради дефект в системата „Inprotech“ тя не е генерирала напомнания за подновяване три, четири и пет месеца след крайната дата за подновяване. Така посочената по-горе регистрация не е подновена поради две отделни грешки: едната — необяснима човешка грешка, а другата — грешка, която се дължи на компютърно програмиране.
- 10 С решение от 26 април 2010 г. отдел „Марки и регистър“ на СХВП отхвърля молбата за *restitutio in integrum* на жалбоподателя и потвърждава заличаването на регистрацията на марката на Общността.
- 11 На 25 юни 2010 г. жалбоподателят подава жалба пред СХВП на основание членове 58 и 64 от Регламент № 207/2009 срещу решението на отдел „Марки и регистър“.

- 12 С решение от 8 март 2011 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) втори апелативен състав на СХВП отхвърля жалбата. На първо място, той по същество приема, че разпоредбите на член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009 трябва да се тълкуват стриктно, тъй като съблюдаването на срока е абсолютна процесуална предпоставка. На второ място, според него, когато една страна реши да прибегне до професионален представител, и този надлежно овластен професионален представител е длъжен да полага дължимата грижа. На трето място, той приема, че изложените от жалбоподателя обстоятелства не могат да се считат за необичайни и непредотвратими. Първо, отговорното за подновяванията лице в кантора В. е забравило да даде необходимите указания на административния си персонал. Второ, американският представител на жалбоподателя е реагирал едва осем месеца по-късно, на 13 април 2009 г., установявайки от интернет страницата на СХВП, че регистрацията не е подновена. Трето, кантора В. разчита на една-единствена система, в случая „Inprotech“. Четвърто, кантора В. не е отчела писмото на СХВП от 28 януари 2008 г., в което ѝ се определят два крайни срока за подаване на искането и за плащане на таксите. На четвърто място, жалбоподателят не е доказал, че е проявил „цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание“.

Производство и искания на страните

- 13 В жалбата си жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
 - да върне преписката на СХВП с препоръка тя да пристъпи към *restitutio in integrum*,
 - да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.
- 14 В съдебното заседание жалбоподателят заявява, че оттегля второто си искане.
- 15 СХВП моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 16 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно-единствено правно основание, изведено от нарушение на член 81 от Регламент № 207/2009 и от неправилна преценка на фактите.
- 17 Той твърди, че при преценката на дължимото от притежателя на марката или от неговите представители старание апелативният състав е приложил погрешни и твърде строги юридически критерии. В допълнение жалбоподателят твърди, че апелативният състав е направил неправилни фактически изводи.
- 18 От член 81 от Регламент № 207/2009 следва, че *restitutio in integrum* е подчинено на две условия, първото от които е страната да е действала с цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание, а второто — неспазването на срока от страната да е имало за пряка последица загубата на право или на основание за обжалване (Определение на Общия съд от 6 септември 2006 г. по дело Hensotherm/CXВП – Hensel (HENSOTHERM), T-366/04, непубликувано в Сборника, точка 48 и Решение на Общия съд от 20 април 2010 г. по дело Rodd & Gunn Australia/CXВП (Изображение на куче), T-187/08, непубликувано в Сборника, точка 28).

- 19 От посочената разпоредба е видно също, че задължението за старание тежи преди всичко върху притежателя на марката. В този смисъл, ако делегира административните задачи, свързани с подновяването на дадена марка, притежателят трябва да следи избраното лице да предоставя необходимите гаранции, позволяващи да се презумира добро изпълнение на задачите. Освен това поради делегирането на тези задачи избраното лице е също толкова подчинено на задължението за старание, колкото и притежателят на марката. Всъщност, тъй като действията от името и за сметка на притежателя, действията на това лице трябва да се считат за действия на притежателя (Решение на Общия съд от 13 май 2009 г. по дело Aurelia Finance/CXВП (AURELIA), T-136/08, Сборник, стр. II-1361, точки 14 и 15 и Решение на Общия съд по дело Изображение на куче, посочено по-горе, точка 29).
- 20 На следващо място, съгласно съдебната практика изразът „цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание“, съдържащ се в член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009, изисква въвеждането на вътрешна система за контрол и следене на сроковете, която като цяло изключва неволното им неспазване, както предвиждат насоките на CXВП. Оттук следва, че само събитията от изключителен характер и поради това непредвидими с оглед на опита могат да дадат основание за *restitutio in integrum* (Решение по дело AURELIA, посочено по-горе, точка 26).
- 21 В случая жалбоподателят, притежател на марката, е избрал американски представител, който да го представлява във връзка с управлението на въпросната марка и който от своя страна делегира на кантора В. административните задачи по подновяване на марката. При тези условия както жалбоподателят, така и американският му представител и кантора В. са били длъжни да проявят старанието, уточнено в цитираната в точки 18—20 по-горе съдебна практика.
- 22 Апелативният състав посочва няколко обстоятелства, довели до неподновяването. Най-напред трябва да се провери дали апелативният състав правилно е констатирал, че кантора В. не е изпълнила задължението си за проявяване на старание.
- 23 На първо място, следва да се разгледа въпросът за човешката грешка, допусната от отговорното за подновяванията лице в кантора В., доколкото същото е забравило да даде указание на служителя по подновяванията след искането за подновяване, получено от американския представител.
- 24 В това отношение следва да се отбележи, че Общият съд вече е постановил, че човешките грешки, допуснати при техническото управление на подновявания, не могат да се разглеждат като събития, които са с изключителен характер или са непредвидими с оглед на опита (вж. в този смисъл Решение по дело AURELIA, посочено по-горе, точка 28). Ето защо апелативният състав правилно е приел, че допуснатата от отговорното за подновяванията лице в кантора В. грешка представлява неизпълнение на задължението му за проявяване на старание.
- 25 На второ място, следва да се разгледа въпросът за липсата на автоматично изпратени електронни писма до отговорното за подновяванията лице три, четири и пет месеца след крайния срок, което показва дефект в системата „Inprotech“.
- 26 В това отношение Общият съд вече е постановил, че когато подновяването на регистрацията на марки е поверено на специализирано дружество, използващо компютризирана система за напомняне на сроковете, необходимото с оглед на обстоятелствата старание по-специално изисква тази система да позволява откриването и поправянето на всяка предвидима грешка във функционирането на компютризираната система (вж. в този смисъл Решение по дело AURELIA, посочено по-горе, точка 27). „Неизправността“ или загубата на данни, на която се позовава жалбоподателят, обаче е предвидима грешка, която може да настъпи при всяка компютризирана система. Следователно неотстраняването на дефекта в компютризираната

система, например чрез успоредно функционираща система за напомняне или чрез редовни проверки, също представлява неизпълнение на задължението на кантора В. за проявяване на старание.

- 27 Доводът на жалбоподателя относно другите случаи на дефект на софтуера, разработен от дружество С., е ирелевантен. От значение е фактът, че използваната от кантора В. компютърна система не е позволявала откриването и поправянето на всяка предвидима грешка в нейното функциониране, вследствие на което посочената кантора не е спазила задължението си за проявяване на старание.
- 28 На трето място, според жалбоподателя апелативният състав е преценил неправилно фактите, заключавайки в точка 26 от обжалваното решение, че кантора В., негов представител, „не е отчела писмото на [СХВП], изпратено на 28 януари 2008 г., в което ѝ се определят два крайни срока за подаване на искането и за плащане на таксите“, и че „[а]ко тези важни крайни срокове бяха въведени в компютърната система на представителя, [...] пропусъкът на отговорното за подновяванията лице щеше да бъде установен дори при неизправна компютърна система за подновявания“.
- 29 Дори да се предположи, че този довод на жалбоподателя е релевантен от гледна точка на преценката на отговорността на представителя му, кантора В., следва да се посочи, че в отговор на писмения въпрос на Общия съд жалбоподателят уточни, че автоматичните напомняния за подновяване, направени от системата „Inprotech“, са генерирани на 29 февруари 2000 г. въз основа на въведените при регистрацията на въпросната марка данни. Нещо повече, документът „Renewals department procedures“ (правила за работа на отдела по подновяванията), в който се конкретизират вътрешните правила за работа на кантора В., не предвижда въвеждането на данни, когато е получено напомняне от СХВП, изпратено съгласно член 47, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и правило 29 от Регламент № 2868/95.
- 30 Следователно жалбоподателят не е представил никакво доказателство, което би могло да постави под въпрос верността на твърдението в точка 26 от обжалваното решение, така че този довод следва да бъде отхвърлен.
- 31 На четвърто място, в съдебното заседание жалбоподателят изтъква, че не е можело разумно да се предвиди, че в процеса по подновяване на същата марка ще настъпи и грешка, допусната от опитен служител, и неизправност в компютърната система. Ето защо налице било сложно непредвидимо събитие.
- 32 В това отношение следва да се отбележи, че в настоящия случай причината, поради която човешката грешка би могла да има значение за неподновяването на марката, е, че дефектът в системата „Inprotech“ е настъпил след генерирането на напомнянията на 1 април, 1 юни и 1 юли 2008 г., на които американският представител на жалбоподателя е реагирал, като е дал указанията за подновяване. Посочената човешка грешка не е възникнала в рамките на механизъм за контрол или проверка на компютърната система на жалбоподателя, създаден с цел да се въведе определено равнище на редунданс във връзка с откриването и отстраняването на компютърни дефекти, съответно констатирането, че са загубени данни и тяхното възстановяване. Както обаче бе прието в точка 26 по-горе, липсата на такъв механизъм сама по себе си може да представлява неизпълнение на задължението на притежателя на марката или на негов представител за проявяване на старание, когато тя води до окончателното заличаване на марката.
- 33 Ето защо следва да се потвърди констатацията на апелативния състав, според която жалбоподателят не е доказал, че кантора В. е проявила „цялото необходимо с оглед на обстоятелствата старание“, каквото изисква член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009, за да се пристъпи към *restitutio in integrum*.

- 34 Останалите доводи на жалбоподателя не могат да поставят под въпрос тази констатация.
- 35 На първо място, що се отнася до използването в обжалваното решение на понятия от практиката на Съда във връзка с установяването на случаи на непреодолима сила, достатъчно е да се отбележи, както следва от изложеното в точки 23—26 по-горе, че апелативният състав е доказал в достатъчна степен от правна гледна точка, че кантора В. не е проявила необходимото старание. Следователно доводите на жалбоподателя срещу абстрактните тълкувателни пасажи, съдържащи се в мотивите на апелативния състав, са неотносими. Във всеки случай апелативният състав правилно е приел, че условията за прилагане на член 81, параграф 1 от Регламент № 207/2009 трябва да се тълкуват стриктно. Всъщност спазването на сроковете е абсолютна процесуална предпоставка и *restitutio in integrum* на регистрацията след заличаването ѝ може да засегне правната сигурност.
- 36 На второ място, според жалбоподателя решението на отдел „Марки и регистър“ на СХВП неправомерно изисква от професионалния представител по-голямо старание от предвиденото по принцип за страните.
- 37 В това отношение следва да се напомни, че съгласно член 65, параграф 1 от Регламент № 207/2009 предмет на жалбата пред Общия съд са решенията на апелативните състави. От обжалваното решение обаче не е видно, че апелативният състав е възприел подхода, следван в решението на отдел „Марки и регистър“. Всъщност в точка 15 от обжалваното решение апелативният състав посочва, че „[к]огато една страна [...] реши да използва професионален представител, и този надлежно овластен професионален представител е длъжен да полага дължимата грижа [...]“, и следователно апелативният състав не прави разграничение между старанието, което трябва да прояви притежателят на марката, и старанието, което се изисква от неговия представител. Във всеки случай, доколкото апелативният състав е доказал в достатъчна степен от правна гледна точка, че кантора В. не е проявила необходимото старание, този довод на жалбоподателя трябва да се отхвърли като неотносим (вж. и точка 35 по-горе).
- 38 На трето място, жалбоподателят критикува твърдението в точка 24 от обжалваното решение, че неговият американски представител „е трябвало да реагира преди“ 13 април 2009 г. на липсата на подновяване. Той твърди, че избирайки реномирана кантора с опит на специализирани в областта на правото на марките адвокати и изпращайки искането си за подновяване на отговорното за подновяванията лице в тази кантора, е проявил необходимото старание.
- 39 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че обжалваното решение по същество е основано на неизпълнението на задължението на кантора В. за проявяване на старание, както следва от точка 29 от обжалваното решение. Несъмнено ново искане за подновяване или напомняне от страна на жалбоподателя или на американския му представител, изпратено своевременно до кантора В., е можело да смекчи последиците от допуснатите от нея грешки и така да предотврати окончателното заличаване на марката.
- 40 Трябва обаче да се напомни, че съгласно цитираната в точка 19 по-горе съдебна практика, доколкото представителите на притежателя на марката действат от негово име и за негова сметка, действията им трябва да се считат за действия на притежателя. Също така и по аналогия, както Общият съд вече е установил във връзка с опрощаването на мита, небрежността на представителя трябва да се разглежда като небрежност на заинтересованото лице (Решение на Общия съд от 30 ноември 2006 г. по дело Heuschen & Schrouff Oriental Foods/Комисия, T-382/04, непубликувано в Recueil, точка 94). Следователно жалбоподателят, американският му представител и кантора В., която го представлява пред СХВП, могат да се разглеждат като единен субект от гледна точка на производството пред СХВП, а неизпълнението на задължението на представителите за проявяване на старание трябва да се счита за неизпълнение на притежателя от гледна точка на посоченото производство. Ето защо въпросът дали жалбоподателят или американският му представител са проявили достатъчно

старание, е релевантен само от гледна точка на договорните им отношения с кантора В. и на установяването на отговорността за евентуално претърпените от жалбоподателя вреди, но не би могъл да засегне правното му положение спрямо СХВП.

- 41 Така, след като бе установено, че липсата на старание от страна на кантора В. е пряка причина за неподновяването, въпросът дали жалбоподателят или американският му представител са проявили цялото необходимо старание, за да смекчат последиците от грешките на кантора В., няма отношение към законосъобразността на обжалваното решение, поради което изложените от жалбоподателя в тази връзка доводи трябва да бъдат отхвърлени като неотнормими.
- 42 Ето защо, доколкото апелативният състав правилно е приел, че не е необходимо да разпреди *restitutio in integrum*, единственото правно основание на жалбоподателя трябва да бъде отхвърлено, а оттам и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 43 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е загубил делото, той следва да се осъди да заплати направените от СХВП съдебни разноски съгласно нейните искания.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Video Research USA, Inc. да заплати съдебните разноски.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 септември 2012 година.

Подписи